

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 4C/184/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115220068
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ágnes Nagyová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:1115220068.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou Mgr. Ágnes Nagyovou v spore žalobcu: F. R., U.. XX.XX.XXXX, W. M. Č.. XX, W., právne zast.: JUDr. Jozef Madej, Laurinská 3, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova č. 2, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy,

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca dňa 27.07.2015 doručil súdu žalobu o náhradu škody a nemajetkovej ujmy celkom vo výške 26 079,40 eur v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

2. Žalobu odôvodnil na tom skutkovom základe, že sa voči nemu viedlo trestné stíhanie za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami. Uviedol, že dňa 30.10.2007 bol Okresným súdom Lučenec vydaný príkaz na domovú prehliadku č. p. OSLC-V-8-1/2007, ktorý sa vzťahoval na prehliadku rodinného domu, v ktorom žila jeho matka, a to na podnet Colného kriminálneho úradu Banská Bystrica zo dňa 29.10.2007 pre podozrenie na nepovolenú výrobu liehu. Tvrdil, že pri predmetnej domovej prehliadke boli zaistené liehoviny v množstve 4 113 litrov a boli náhodne nájdené aj rôzne druhy zbraní a streliva. Z uvedeného dôvodu bolo vyšetrovateľom PZ dňa 17.12.2007 vydané uznesenie ČVS: ORP-1132/OVK-LC-2007 o začatí trestného stíhania za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami, a to neodkladným úkonom zaistenia vecí. Ďalej uviedol, že mu následne dňa 30.01.2008 bolo vznesené obvinenie z uvedeného trestného činu. Hoci podal proti predmetnému uzneseniu sťažnosť, tá bola dňa 04.03.2008 zamietnutá ako nedôvodná. Žalobca poukázal na to, že trestné stíhanie bolo dňa 30.04.2008 prerušené z dôvodu jeho ťažkej choroby až do 01.03.2011, kedy dôvody prerušenia pominuli. Tvrdil, že v júni 2011 došlo k prekvalifikovaniu trestného činu zo zločinu na prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami a dňa 21.06.2011 bola proti nemu podaná obžaloba. Po zrušení trestného rozkazu Okresného súdu Lučenec č. k. 3T/143/2011-86 vydaného dňa 29.07.2011, bol nakoniec rozsudkom č. k. 3T/143/2011-117 zo dňa 01.03.2012 oslobodený spod obžaloby. Uvedený rozsudok bol potvrdený rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/111/2012 zo dňa 18.12.2012. Vzhľadom na uvedené si žalobca uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy a majetkovej škody - ušlého zisku a skutočnej škody.

2.1 Náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10 000,- eur si žalobca uplatnil titulom nezákonného aktu domovej prehliadky, ktorý hodnotil ako vážny zásah do jeho práv na pokojné užívanie domácnosti a súkromný či rodinný život. Tvrdil, že mu daný zásah spôsobil mimoriadny smútok, apatiu, diskomfort a

psychickú nepohodu. Poukázal na to, že činnosť policajtov pri domovej prehliadke priamo sledovali aj občania obce Kurtáň, v ktorej sa nachádzala nehnuteľnosť, ktorá bola predmetom domovej prehliadky. Mal za to, že skrz daný zákrok sa postoj obyvateľov tejto obce k nemu a k jeho rodine značne zmenil, začali byť terčom posmeškov a osočovaní. Tvrdil, že dlhotrvajúce trestné stíhanie a hrozba v podobe uloženia nezákonného trestu mu spôsobili celkové dlhodobé psychické vypätie, začal trpieť depresiami, pravidelne navštevoval psychiatra, jeho celková psychická nepohoda sa odrazila aj na jeho partnerskom vzťahu a dodnes užíva rôzne lieky.

2.2 Náhradu ušlého zisku vo výške 10 000,- eur si uplatnil titulom domovej prehliadky, ktorú podľa neho mohli sledovať všetci obyvatelia obce Kurtáň. Tvrdil, že verejne ponižujúca domová prehliadka a celé nezákonné konanie pre neho znamenali formu verejnej dehonestácie s rozsiahlymi následkami, došlo k citeľnému poškodeniu jeho dobrého mena v podnikaní, mal za to, že došlo k zásahu do jeho práva na podnikanie a na radosť z dosiahnutého výsledku. Poukázal na to, že svoju prevádzku "Bufet" so sídlom vo Fiľakove, ktorú prevádzkoval s manželkou, musel zrušiť, keďže stáli zákazníci prestali chodiť a jeho rodina v dôsledku zdĺhavého a zbytočného procesu stratila možnosť vytvárať zisk. Mal za to, že sa v očiach ľudí stal nedôveryhodným, utrpela preto aj jeho dobrá povesť ako seriózneho obchodného partnera, čo vnímal na sťažení komunikácie s potencionálnymi obchodnými partnermi. Žalobca uviedol, že približná výška jeho ušlého zisku je cca 2 864 330,- eur (poukázal na 3 podnikateľské zámery z rokov 2008 a 2009), avšak z dôvodu, že takto vyčíslená výška ušlého zisku bola určená len odhadom a mal záujem na rýchlych prejednaní vecí, uplatnil si náhradu škody v podobe ušlého zisku len v sume 10 000,- eur.

2.3 Nakoniec si žalobca uplatnil aj náhradu skutočnej škody vo výške 6 079,40 eur titulom nezákonného postihu, a to za úroky zo zmlúv o pôžičke zo dňa 16.10.2008, 15.08.2009 a 10.12.2007, odpredaj veteránov pod cenu a poplatok za fotokopírovanie trestného spisu.

3. Žalovaný (štát pôvodne konajúci prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti SR) dňa 15.10.2015 doručil súdu vyjadrenie k žalobe. V prvom rade mal za to, že je potrebné ustáliť orgán konajúci v mene štátu, za ktorý považoval Generálnu prokuratúru SR v časti žalobcom označených titulov - uznesenie o začatí trestného stíhania a uznesenie o vznesení obvinenia, a Ministerstvo spravodlivosti SR len v časti žalobcom uvedeného nezákonného príkazu na domovú prehliadku a trestného rozkazu Okresného súdu Lučenec. Ďalej tvrdil, že v prípade namietaného trestného rozkazu nie je naplnená podmienka podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., t.j. daný trestný rozkaz Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/143/2011 z 29.07.2011 nikdy nenadobudol právoplatnosť. Čo sa týka vykonanej domovej prehliadky, poukázal na § 99 ods. 1 a § 100 ods. 1 Trestného poriadku a mal za to, že pokiaľ orgány činné v trestnom konaní a súd aplikujú ustanovenia Trestného poriadku a postupujú počas trestného stíhania v súlade so zákonom, potom nejde o neoprávnený zásah do práv trestne stíhanej osoby. Dodal, že v danom prípade bol Okresným súdom Lučenec vydaný príkaz na domovú prehliadku č. p. OSLC-V-8-1/2007 rodinného domu v obci Kurtáň, a to na podnet Colného kriminálneho úradu, ktorý mal dôvodné podozrenie, že žalobca v predmetnom dome nepovoleným spôsobom vyrába lieh. Uviedol, že pri predmetnej domovej prehliadke boli zaistené liehoviny o množstve 4 113 litrov, ako aj rôzne druhy zbraní a streliva, teda dôvodné podozrenie o nepovolenej výrobe liehu bolo potvrdené, pretože bol zaistený alkohol, ktorý bol opatrený falošnými kontrolnými známkami, resp. nebol opatrený kontrolnými známkami. Mal tak za to, že predmetný nález v plnej miere verifikoval dôvodnosť vykonanej domovej prehliadky. Žalovaný poukázal aj na to, že žalobca nepožiadaval Okresný súd Lučenec o vyslovenie, že nariadením a vykonaním namietanej domovej prehliadky boli porušené jeho základné práva a slobody, čím podľa neho nesplnil nevyhnutnú podmienku pre uplatnenie práva na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. v spojení s uznesením Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 97/06 z 29.03.2006. Ďalej, pokiaľ ide o žalobcom namietané uznesenie o začatí trestného stíhania a uznesenie o vznesení obvinenia, podľa názoru žalovaného nemožno automaticky považovať tieto rozhodnutia za nezákonné, a to ani napriek meritórnemu rozhodnutiu v prospech obvineného - žalobcu. Žalovaný sa vo svojom vyjadrení zaoberal aj žalobcom požadovanou majetkovou škodou v celkovej výške 16 079,40 eur. Uviedol, že žalobcom požadovanú sumu vo výške 6 079,40 eur v spojení s predloženými listinnými dôkazmi nemožno považovať za dostatočný dôkaz o vzniku skutočnej škody žalobcu. Podľa žalovaného všetky predložené zmluvy o pôžičke a kúpne zmluvy boli uzavreté na základe slobodného a dobrovoľného rozhodnutia žalobcu bez akejkoľvek preukázateľnej spojitosti s namietaným trestným stíhaním. Navyše, v prípade odpredaja motorových vozidiel vo vlastníctve žalobcu došlo k zväčšeniu jeho majetku o nadobudnuté finančné prostriedky predstavujúce kúpnu cenu jednotlivých motorových vozidiel. Taktiež spochybnil

žalobcom predložené fotokópie cenových odhadov historických motocyklov, pretože tie sú datované k 03.11.2014, teda niekoľko rokov po uzavretí kúpnych zmlúv. Rovnako spochybnil hodnovernosť zmluvy o pôžičke zo dňa 15.08.2009, keďže sa v nej žalobca zaviazal splácať veriteľovi pôžičku počnúc od dátumu 10.12.2007, hoci samotná zmluva bola datovaná ku dňu 15.08.2009. Namietal aj existenciu skutočnej škody vo forme nákladov na vyhotovenie fotokópií listín zo súdneho spisu sp. zn. 3T/143/2011 vo výške 31,14 eur, keď mal za to, že žalobcovi nevznikli v súvislosti so škodovou udalosťou, ale v dôsledku jeho slobodného rozhodnutia. Žalovanému ďalej nebolo zrejmé, na základe čoho si žalobca uplatnil náhradu skutočnej škody vo výške zaplatených úrokov z jednotlivých zmlúv o pôžičke. Čo sa týka žalobcom uplatneného ušlého zisku vo výške 10 000,- eur, žalovaný uviedol, že ide výslovne o odhad takéhoto ušlého zisku, pričom dodal, že právny poriadok Slovenskej republiky nepozná tzv. právo na radosť z dosiahnutého zisku, práve naopak, zakotvuje riziko podnikania. Poukázal na to, že zo živnostenského registra je zjavné, že žalobcom uvedená prevádzka "Bufet" bola zrušená ešte dňa 12.10.2006, t.j. viac ako jeden rok pred začatím trestného stíhania. Žalovaný ďalej poukázal na zápisnicu o výsluchu obvineného - žalobcu zo dňa 25.02.2008, v ktorej samotný žalobca výslovne uviedol, že je nemajetný a jeho čistý mesačný príjem je vo výške 8 000,- Sk. Žalovaný preto tvrdil, že pri posudzovaní prípadnej výšky ušlého zisku nestačí všeobecný odkaz na priemernú výšku dosahovaného zisku za predmetné obdobie, či určenie výšky ušlého zisku ľubovoľným odhadom, ale je potrebné reálne preukázať, že v označenom období by poškodený skutočne dosiahol zisk v tejto výške, pričom na tento účel nie je postačujúca abstraktná matematická kalkulácia. Taktiež uviedol, že žalobca nebol vo výkone väzby, ktorá by mu reálne znemožňovala výkon živnostenskej činnosti, rovnako údaj o trestnom stíhaní žalobcu nie je údajom evidovaným v oficiálnej verejne prístupnej evidencii. Vzhľadom na uvedené mal za to, že žalobca nepreukázal existenciu majetkovej škody v sume 10 000,- eur titulom ušlého zisku. Nakoniec sa žalovaný vyjadril aj k požadovanej náhrade nemajetkovej ujmy vo výške 10 000,- eur a tvrdil, že žalobca doposiaľ neunesol dôkazné bremeno, keďže vôbec nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy. Poukázal na zápisnicu o výsluchu žalobcu zo dňa 08.03.2011 a uviedol, že podľa danej zápisnice žalobca viac ako 22 rokov nebýval v rodinnom dome, v ktorom bola vykonaná domová prehliadka, navyše podľa obžaloby žalobca v mieste svojho bydliska požíval priemernú poveseť a v roku 2005 bol už trestne stíhaný, preto neobstojí argumentácia žalobcu o zásahu do jeho povesti formou verejnej dehonestácie. Žalovaný taktiež uviedol, že hoci žalobca tvrdil, že došlo k poškodeniu jeho zdravia, z uznesenia o prerušení trestného stíhania z 30.04.2008 však vyplýva, že žalobca vzhľadom na dlhodobý charakter jeho liečby a diagnostikované ochorenia vo viacerých oblastiach trpel zdravotnými problémami aj pred začatím trestného stíhania.

4. Dňa 26.03.2018 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu a zároveň doplnenie žaloby. Žalobca označil nezákonné rozhodnutia, z ktorých odvodzoval svoj nárok na náhradu škody nasledovne: 1./ príkaz Okresného súdu Lučenec č. OSLC-V-8-1/2007 z 30.10.2007 na domovú prehliadku, 2./ uznesenie vyšetrovateľa OR PZ v Lučenci, Úrad justičnej a kriminálnej polície, ČVS: ORP-1132/OVK-LC-2007 zo dňa 30.01.2008 o vznesení obvinenia, 3./ uznesenie Okresnej prokuratúry Lučenec č. k. 2Pv/1148/07-6 zo dňa 29.03.2011 o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia, 4./ obžaloba Okresnej prokuratúry Lučenec č. k. 2Pv/1148/07-41 zo dňa 22.06.2011.

5. Súd v priebehu konania ustálil orgán konajúci v mene štátu, a to Generálnu prokuratúru SR vzhľadom na ustanovenie § 4 ods. 1 písm. b) bod 1. s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/289/2014 zo dňa 14.10.2015.

6. Žalovaný (už štát konajúci prostredníctvom Generálnej prokuratúry SR) dňa 20.07.2020 predložil súdu vyjadrenie k žalobe. Uviedol, že Okresný súd Lučenec vydal na podnet Colného kriminálneho úradu, pobočka Banská Bystrica, príkaz na domovú prehliadku a prehliadku iných priestorov a pozemkov u H. R. H. O. L., ktoré nehnuteľnosti boli v podielovom spoluvlastníctve menovanej, ako aj žalobcu. Mal za to, že orgány činné v trestnom konaní a súd postupovali v súlade s Trestným poriadkom, preto domová prehliadka nebola vykonaná nezákonne. Žalovaný rovnako nepovažoval uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 30.01.2008, proti ktorému žalobca neúspešne podal sťažnosť, za nezákonné rozhodnutie, pretože dôvody pre vznesenie obvinenia boli v danom štádiu dané. Poukázal tiež na to, že hoci žalobca v podaní zo dňa 22.03.2018 označil ako nezákonné rozhodnutie aj obžalobu Okresnej prokuratúry Lučenec zo dňa 22.06.2011, táto obžaloba však nebola označená ako nezákonné rozhodnutie v návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, preto mal za to, že v tomto prípade neboli splnené zákonné podmienky uvedené v § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. Pokiaľ ide o požadovanú náhradu škody v podobe skutočnej škody a ušlého zisku, pridržoval sa vyjadrenia Ministerstva spravodlivosti SR v predmetnej veci, zároveň však dodal, že z čestných

prehlásení doložených do spisu žalobcom nevyplýva, že k "zmareniu" podnikateľských zámerov žalobcu došlo v súvislosti s trestným stíhaním vedeným na Okresnom súde Lučenec sp. zn. 3T/143/2011, keďže je v nich odkaz na konanie daňového úradu, či Colného kriminálneho úradu voči žalobcovi. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy žalovaný považoval za nepreukázaný, tvrdil, že žalobca trpel zdravotnými problémami už aj pred začatím trestného stíhania, preto tu nie je daná príčinná súvislosť.

7. Dňa 17.08.2020 žalobca predložil súdu repliku, v ktorej sa odvolal na § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., a to na absolútnu objektívnu zodpovednosť štátu, poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 540/2016 ohľadom nezákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia v prípade oslobodzujúceho rozsudku. Súhlasil so žalovaným, že kúpne zmluvy a zmluvy o pôžičke boli uzatvorené slobodne a dobrovoľne, avšak žalobca nimi sledoval rýchle získanie finančných prostriedkov v dôsledku trestného stíhania, právneho zastúpenia. Tvrdil, že sa nechcel ďalej zadlžovať a finančné prostriedky z poskytnutých pôžičiek mu nestačili na pokrytie výdavkov vzniknutých vedením trestného stíhania, začal sa urýchlene zbavovať svojho hnutelného majetku a svoje zberateľské motocykle predal prvému záujemcovi, čo sa však odrazilo na cene, s ktorou musel ísť pod trhovú cenu. Argumentáciu žalovaného, že začatie a vedenie trestného stíhania nie je automaticky prekážkou pre výkon podnikateľskej činnosti, považoval za neprijateľnú, keďže sa ako živnostník podnikajúci samostatne, bez zamestnancov, nemohol plne venovať svojej podnikateľskej činnosti, pretože musel absolvovať niekoľko pojednávaní a ďalšie procesné úkony súvisiace s trestným stíhaním. Vyjadril sa taktiež k požadovanej náhrade nemajetkovej ujmy, tvrdil, že sa žalovaný snaží spochybnit' akýkoľvek vplyv trestného stíhania na jeho zdravotný stav, keďže určitými zdravotnými problémami trpel aj pred začatím trestného stíhania. Mal za to, že práve z tohto dôvodu u neho priebeh trestného stíhania a hrozba v podobe uloženia nezákonného trestu pôsobilo ťaživejšie ako v prípade osoby, ktorá by bola zdravotne v poriadku. Tvrdil, že mu trestné stíhanie spôsobilo psychické vypätie, dostal sa do ťažkej formy depresie, navštevoval psychiatra a uvedené sa odzrkadlilo aj na jeho súkromnom živote. Preto uviedol, že samotné konštatovanie porušenia práva alebo ospravedlnenie nie je možné považovať za dostatočnú satisfakciu.

8. Súd na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie na deň 08.06.2018 a deň 20.10.2020, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu a poverený zástupca žalovaného.

8.1 Právny zástupca žalobcu zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu. Uviedol, že žalobca bol trestne stíhaný aj ohľadom nedovolenej výroby liehu, avšak aj uvedené konanie sa skončilo oslobodením žalobcu. Ďalej tvrdil, že bolo zasiahnuté do práv žalobcu, keďže o domovej prehliadke vedelo celé mesto a pri podnikaní uvedené predstavuje veľký zásah do podnikania, keďže nikto nechce podnikat' s podvodníkom. Uviedol, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy si žalobca uplatnil z dôvodu vykonanej domovej prehliadky, keďže daný zásah sledovali občania v meste, žalobca bol následne osočovaný a titulom dlhotrvajúceho trestného stíhania cítil psychické vypätie a depresiu. Tvrdil, že žalobca určite netrpel tak závažnými chorobami pred trestným stíhaním, ako tomu bolo práve po trestnom stíhaní.

8.2 Poverený zástupca žalovaného poukázal na doterajšie vyjadrenia tak Generálnej prokuratúry SR, ako aj Ministerstva spravodlivosti SR. Mal za to, že v predmetnom konaní neboli splnené všetky podmienky na vznik zodpovednosti štátu za škodu, pričom nedošlo ani len k vzniku škody, preto žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Tvrdil, že pokiaľ v predmetnom konaní má uznesenie o vznesení obvinenia predstavovať nezákonné rozhodnutie, potom uskutočnenie domovej prehliadky ako titul nemôže byť relevantným v tomto konaní, keďže domová prehliadka predchádzala vzneseniu obvinenia, taktiež bola vykonávaná colnými orgánmi. Poverený zástupca žalovaného nepovažoval za preukázaný vznik škody, ani ušlého zisku, taktiež nemal za preukázané, že žalobca trpel zdravotnými problémami aj pred týmto trestným stíhaním. Mal za to, že nie je daná príčinná súvislosť medzi trestným konaním a zhoršeným zdravotným stavom žalobcu.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými do spisu a ostatným obsahom súdneho spisu a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci.

9.1 Zo zápisnice Colného kriminálneho úradu, pobočka Banská Bystrica, o vykonaní domovej prehliadky a prehliadky iných priestorov alebo pozemkov ČVS: CKÚ-58/5018-2007/Pd súd zistil, že dňa 30.10.2007 o 17.50 hod. bolo prikročené na základe príkazu OS Lučenec č. OSLC-V-8-1/2007 zo dňa 30.10.2007

k vykonaniu domovej prehliadky u H. R.Á., R. L. Č. XXX, pričom polovica tejto nehnuteľnosti patrila žalobcovi.

9.2 V zmysle potvrdenia o zaistení vecí OO PZ Filakovo zo dňa 30.10.2007 boli dňa 30.10.2007 o 19.40 hod. žalobcovi zaistené nasledovné veci: 1 ks pištoľ nezistenej značky a výrobného čísla čiernej farby, 1 ks pištoľ BBM, 1 ks pištoľ UNIS PG, 1 ks štart. pištoľ, 5 kusov zásobníkov rôzneho druhu, náboje, súčiastky do pištoľí. Dňa 17.12.2007 OR PZ Lučenec vydalo potvrdenie o odovzdaní (odobratí) zbrane a streľiva.

9.3 Z úradného záznamu o odovzdaní vecí OO PZ Filakovo č. ORP-166/FI-2007 z 02.11.2007 vyplýva, že žalobca ohľadom zaistených vecí uviedol, že pištole aj náboje sú jeho a tieto veci si pozháňal a skúpil od neuvedených osôb.

9.4 Uznesením OR PZ Lučenec, Úrad justičnej a kriminálnej polície PZ, ČVS: ORP-1132/OVK-LC-2007 z 17.12.2007 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie za zločin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami z dôvodu, že páchatel' od presne nezistenej doby do 30.10.2007 v rodinnom dome v obci L. Č. XXX bez povolenia prechovával zbrane a rôzne súčiastky a náboje. Podľa uznesenia bolo trestné stíhanie začaté neodkladným úkonom, a to potvrdením o zaistení vecí.

9.5 Uznesením OR PZ Lučenec, Úrad justičnej a kriminálnej polície PZ, ČVS: ORP-1132/OVK-LC-2007 z 17.12.2007 bol prirátaný znalec z odboru balistika - Kriminalistický a expertízny ústav Policajného zboru Banská Bystrica, a to k podaniu znaleckého posudku predložených zbraní a streľiva.

9.6 Z oznámenia OR PZ, Odbor poriadkovej polície, Oddelenie dokladov Lučenec, č. p. ORP-36-76/PP-OD-Lc-2007 z 17.12.2007 vyplýva, že žalobca bol držiteľom zbrojného preukazu č. XXXXXX s oprávnením skupiny A vydaného dňa 04.11.2003 s platnosťou do 04.11.2008 a vlastnil 1 ks pištole.

9.7 Uznesením OR PZ Lučenec, Úrad justičnej a kriminálnej polície PZ, ČVS: ORP-1132/OVK-LC-2007 zo dňa 30.01.2008 bolo žalobcovi vznesené obvinenie za zločin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami. Proti uvedenému uzneseniu žalobca podal sťažnosť, ktorá bola uznesením Okresnej prokuratúry Lučenec č. k. 2Pv/1148/07-6 zo dňa 04.03.2008 zamietnutá ako nedôvodná.

9.8 Zo zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 25.02.2008 súd zistil, že žalobca uviedol, že bol živnostníkom, pričom v posledných dvoch rokoch zamestnával len jedného zamestnanca. Jeho čistý mesačný príjem predstavoval sumu 8 000,- Sk. Zo zápisnice tiež vyplýva, že žalobca bol nemajetný a v minulosti nebol trestne stíhaný.

9.9 Uznesením OR PZ Lučenec, Úrad justičnej a kriminálnej polície PZ, ČVS: ORP-1132/OVK-LC-2007 zo dňa 30.04.2008 bolo trestné stíhanie proti žalobcovi prerušené z dôvodu, že žalobcu ako obvineného nebolo možné pre ťažkú chorobu postaviť pred súd. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že na základe lekárskeho posudku predloženého G. E. L., praktickým lekárom pre dospelých, bolo zistené, že žalobca bol v liečbe pre viaceré závažné ochorenia neurologické, urologické, otorinolaryngologické a psychiatrické a v tom čase sa nachádzal v nemocnici v Lučenci, pričom sa v jeho prípade jednalo o dlhodobú liečbu. Uznesením OR PZ Lučenec, Úrad justičnej a kriminálnej polície PZ, ČVS: ORP-1132/OVK-LC-2007 zo dňa 01.03.2011 bolo rozhodnuté o pokračovaní v trestnom stíhaní proti žalobcovi, keďže pominuli dôvody na prerušenie trestného stíhania, zdravotný stav žalobcu sa zlepšil.

9.10 Zo zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 08.03.2011 vyplýva, že sa zdravotný stav žalobcu zlepšil, stále však bol liečený na psychiatrii u MUDr. Mikulášovej. Žalobca tiež uviedol, že v rodinnom dome v obci L. Č. XXX už viac ako 22 rokov nebyval, nemal tam ani trvalý, ani prechodný pobyt. Podľa žalobcu v tomto dome bývala len jeho matka, ktorú chodil navštevovať a pomáhať jej. Nevedel sa vyjadriť k tomu, ako sa zaistené zbrane a náboje dostali do domu.

9.11 Upovedomením OR PZ Lučenec, odbor kriminálnej polície, zo dňa 06.06.2011 bol žalobca upovedomený o zmene právnej kvalifikácie zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na prečin nedovolené ozbrojovanie a

obchodovanie so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona a zločin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona.

9.12 Z obžaloby Okresnej prokuratúry Lučenec zo dňa 22.06.2011 súd zistil, že bola doručená Okresnému súdu Lučenec dňa 23.06.2011. Žalobca bol obžalovaný zo zločinu a prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami, keďže sebe zadovážil a držal strelnú zbraň a strelivo bez povolenia.

9.13 Okresný súd Lučenec dňa 29.07.2011 vydal trestný rozkaz č. k. 3T/143/2011-86, proti ktorému žalobca podal odpor. Nakoniec bol žalobca rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 3T/143/2011-117 zo dňa 01.03.2012 oslobodený spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Hoci proti uvedenému rozsudku prokurátor podal odvolanie, Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 5To/111/2012 zo dňa 18.12.2012 odvolanie okresného prokurátora zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.12.2012.

9.14 Z návrhu žalobcu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.03.2015 súd zistil, že bol doručený Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 24.03.2015. Žalobca sa domáhal náhrady majetkovej škody - skutočnej škody vo výške 6 079,40 eur, ušlého zisku vo výške 10 000,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 10 000,- eur, a to titulom nezákonného aktu domovej prehliadky, dlhotrvajúceho trestného stíhania a nezákonného rozhodnutia. Z doplnenia predmetného návrhu zo dňa 29.04.2015 vyplýva, že si žalobca vznik nároku na náhradu škody odvíjal z príkazu na domovú prehliadku, z uznesenia o začatí trestného stíhania, z uznesenia o vznesení obvinenia a z trestného rozkazu. Ministerstvo spravodlivosti SR listom zo dňa 29.06.2015 oznámil žalobcovi výsledok predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, pričom jeho žiadosť posúdil ako nedôvodnú, keď nemal za preukázané splnenie zákonných predpokladov vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

9.15 Podľa predložených lekárskeho správ od psychiatričky G.. B. G. za roky 2008 až 2014 žalobca trpel depresiou a v roku 2009 mu bola diagnostikovaná panická úzkosť. Z lekárskeho správ za obdobie od mesiaca máj až september 2008 vyplýva, že u žalobcu bola vleklá frustrácia dlhodobá s intenzívnym prežívaním a negatívnym dopadom na oblasť psychickú, bol operovaný na obličkové kamene, mal depresie, až suicidiálne myšlienky a trpel insomniou. Jeho stav bol neuspokojivý, napriek nepretržitej medikácii pretrvávala anxióza, depresívna porucha. Žalobca dňa 04.03.2008 navštívil aj neurologickú ambulanciu G.. K. F. v Lučenci z dôvodu bolesti v drieku, nespavosti, dlhodobého stresu, bola mu diagnostikovaná porucha chrbtice a doporučená terapia.

9.16 Z čestného prehlásenia B. N. Q. A. E. zo dňa 20.12.2014 vyplýva, že v rokoch 2008 a 2009 nadviazal spoluprácu so žalobcom, ktorého osobne poznal ako seriózneho podnikateľa. Spoluprácu s ním však ukončil, keďže sa dozvedel, že žalobca bol stíhaný za ekonomickú a inú trestnú činnosť. Z čestného prehlásenia O. W. z 19.12.2014 súd zistil, že uvedená osoba mala v pláne v rokoch 2008 a 2009 spolupracovať so žalobcom, avšak z dôvodu, že sa dopyčovala o úkone colného kriminálneho úradu, od spolupráce ustúpila. Z čestného vyhlásenia Q. I. vyplýva, že uvedená osoba v roku 2008 uvažovala o spoločnej spolupráci so žalobcom, avšak sa dopyčovala o problémoch žalobcu s daňovým úradom, od spolupráce preto ustúpila.

9.17 Z výkazu ziskov a strát spoločností CAPPON s.r.o., GOLDEN PLUS s.r.o., Biela Labuť s.r.o. súd zistil výsledok ich hospodárenia za rok 2010 a v prípade spoločnosti CAPPON s.r.o. za rok 2013.

9.18 Na základe zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 16.10.2008 medzi veriteľom K. R. a dlžníkom - žalobcom bola žalobcovi požičaná suma vo výške 5000,- eur, ktorú bol povinný vrátiť mesačne v splátkach po 100,- eur počnúc od 29.12.2008 až do úplného vyrovnania pôžičky, zároveň sa žalobca zaviazal uhradiť veriteľovi úrok vo výške 10% z požičanej sumy, t.j. sumu 500,- eur. Na základe zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 15.08.2009 medzi veriteľom G. G. a dlžníkom - žalobcom bola žalobcovi požičaná suma vo výške 6000,- eur, ktorú sa zaviazal vrátiť v mesačných splátkach po 100,- eur počnúc dátumom 10.12.2007 až do úplného vyrovnania. Zároveň sa žalobca zaviazal uhradiť veriteľovi úrok vo výške 10 % z požičanej sumy. Zmluvou o pôžičke zo dňa 10.12.2007 sa žalobca ako dlžník zaviazal vrátiť veriteľovi G. Z. požičané finančné prostriedky vo výške 6000,- eur, a to v pravidelných mesačných

splátkach po 100,- eur počnúc od 10.12.2007. Zároveň sa žalobca ako dlžník zaviazal uhradiť veriteľovi aj úrok vo výške 10 % z požičanej sumy.

9.19 Z kúpno-predajných zmlúv zo dňa 10.02.2010, dňa 11.05.2008, dňa 12.01.2009, dňa 01.12.2008, dňa 10.02.2008, dňa 12.02.2008 a dňa 12.08.2008 súd zistil, že žalobca ako predávajúci predal svoje motorové vozidlá. Zároveň k predmetným zmluvám predložil súdu aj cenový odhad historických motocyklov od Veterán Klub Lučenec zo dňa 03.11.2014.

9.20 Z potvrdenky o platení zo dňa 27.08.2014 a dňa 06.08.2014 vyplýva úhrada sumy vo výške 28,06 eur a sumy 3,08 eur žalobcom za fotenie spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/143/2011.

10. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len "zákon č. 514/2003 Z. z."), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z. účinného do 31.12.2012 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

11. V prípade zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ide o objektívnu zodpovednosť štátu za škodu, ale len za súčasného splnenia troch podmienok - nezákonné rozhodnutie orgánu štátu alebo jeho nesprávny úradný postup, existencia škody ako majetkovej či nemajetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím či nesprávnym úradným postupom.

12. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil a medzi stranami nebolo sporné, že sa v nehnuteľnosti v obci L. Č.. XXX, ktorá patrila do podielového spoluvlastníctva žalobcu a jeho matky, dňa 30.10.2007 vykonala domová prehliadka na základe príkazu na domovú prehliadku Okresného súdu Lučenec vydané na podnet Colného kriminálneho úradu, pobočka Banská Bystrica, pretože bolo dôvodné podozrenie na výrobu liehu nepovoleným spôsobom. V rámci domovej prehliadky došlo k zaisteniu 4 113 litrov liehovín a rôznych zbraní a streliva. Následne bolo dňa 17.12.2007 vydané uznesenie o začatí trestného stíhania voči neznámemu páchatelovi za zločin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami z dôvodu, že páchatel' od presne nezistenej doby do 30.10.2007 v rodinnom dome v obci L. Č.. XXX bez povolenia prechovával zbrane a rôzne súčiastky a náboje. Podľa uznesenia bolo trestné stíhanie začaté neodkladným úkonom, a to potvrdením o zaistení vecí. Voči žalobcovi bolo vznesené obvinenie z tohto trestného činu až dňa 30.01.2008. Hoci žalobca podal proti tomuto uzneseniu sťažnosť, prokurátorom Okresnej prokuratúry Lučenec bola zamietnutá ako nedôvodná. Uznesením zo dňa OR PZ Lučenec, Úrad justičnej a kriminálnej polície PZ zo dňa 30.04.2008 bolo trestné stíhanie proti žalobcovi prerušené z dôvodu jeho ťažkej choroby, pre ktorú ho nebolo možné postaviť pred súd. V trestnom konaní bolo pokračované až uznesením zo dňa 01.03.2011, kedy pominuli dôvody na prerušenie trestného stíhania pre zlepšený zdravotný stav žalobcu. Dňa 23.06.2011 bola podaná proti žalobcovi obžaloba, na základe ktorej Okresný súd Lučenec dňa 29.07.2011 vydal trestný rozkaz, proti ktorému žalobca podal odpor. Nakoniec bol žalobca rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 3T/143/2011-117 zo dňa 01.03.2012 oslobodený spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal žalobca. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.12.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18.12.2012, ktorým bolo odvolanie okresného prokurátora zamietnuté. Žalobca sa podľa žaloby a jej doplnenia zo dňa 22.03.2018 domáhal náhrady nemajetkovej ujmy, ušlého zisku a skutočnej škody titulom príkazu Okresného súdu Lučenec z 30.10.2007 na domovú prehliadku, uznesenia OR PZ v Lučenci, Úrad justičnej a kriminálnej polície zo dňa 30.01.2008 o vznesení obvinenia, uznesenia Okresnej prokuratúry Lučenec zo dňa 29.03.2011 o zamietnutí jeho sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia a obžaloby Okresnej prokuratúry Lučenec zo dňa 22.06.2011. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, namietal splnenie podmienok potrebných pre vznik zodpovednosti štátu za škodu, absenciu príčinnej súvislosti, neunesenie dôkazného bremena žalobcom, ako i tvrdenú nezákonnosť domovej prehliadky vykonanej v nehnuteľnosti žalobcu príslušníkmi colného orgánu.

13. Ohľadom prvej podmienky, ktorá musí byť splnená v prípade vzniku zodpovednosti štátu za škodu, a to existencie niektorého z titulov uvedených v ustanovení § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., súd uvádza nasledovné. V prejednávanej veci bolo zistené, že sa voči žalobcovi viedlo trestné stíhanie na základe uznesenia OR PZ Lučenec, Úrad justičnej a kriminálnej polície PZ, ČVS: ORP-1132/OVK-LC-2007 zo dňa 30.01.2008, ktorým bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie za zločin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami. Žalobca bol nakoniec rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 3T/143/2011-117 zo dňa 01.03.2012 oslobodený spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.12.2012. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré sa neskončilo právoplatným odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu. Nárok škody sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, keď rozhodujúcim meradlom zákonnosti začatia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Zastavenie trestného stíhania z dôvodu, že k trestnému činu nedošlo, má rovnaký význam ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania

a vznesení obvinenia pre nezákonnosť (nález Ústavného súdu SR I. ÚS 320/2016-49 z 7.7.2016). Štát nesie objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. Štát sa za situácie, ak aj k vzneseniu obvinenia došlo v zmysle zákona pri uplatnení výkonu práv a povinností orgánu činného v trestnom konaní, nemôže zbaviť zodpovednosti za postup orgánov činných v trestnom konaní, ak sa ich postup ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv. V takom prípade nie je potom rozhodujúce, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale je rozhodujúce, či sa ich podozrenie potvrdilo. V prípade, ak sa uplatňuje nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania, ktoré bolo zastavené alebo došlo k oslobodeniu spod obžaloby, sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti začatia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania (nález Ústavného súdu SR I. ÚS 395/2016-26 z 14.9.2016). Vzhľadom na uvedené mal súd jednoznačne za to, že jedna z podmienok zodpovednosti štátu za škodu, a to existencia nezákonného rozhodnutia, tu bola daná, pretože uznesenie ČVS: ORP-1132/OVK-LC-2007 zo dňa 30.01.2008 o vznesení obvinenia voči žalobcovi treba považovať za nezákonné rozhodnutie, keďže žalobca bol spod obžaloby právoplatne oslobodený. V zmysle vyššie uvedených nálezov Ústavného súdu SR je totiž dôležitý výsledok trestného konania, t.j. v tomto prípade oslobodzujúci rozsudok, a nie priebeh trestného konania.

13.2 Žalobca za nezákonné rozhodnutie okrem uznesenia o vznesení obvinenia považoval aj uznesenie Okresnej prokuratúry Lučenec č. k. 2Pv/1148/07-6 zo dňa 29.03.2011 zo dňa 29.03.2011 o zamietnutí jeho sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia, obžalobu Okresnej prokuratúry Lučenec č. k. 2Pv/1148/07-41 zo dňa 22.06.2011 a príkaz Okresného súdu Lučenec č. OSLC-V-8-1/2007 z 30.10.2007 na domovú prehliadku. Z uvedených titulov, s výnimkou obžaloby, si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy aj v rámci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody. Je teda zrejmé, a to s poukazom na ustanovenie § 15 ods. 1 a § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., že nárok žalobcu nebol predbežne prerokovaný titulom ním tvrdenej nezákonnej obžaloby ako nezákonného rozhodnutia, preto v tomto prípade absentuje splnenie zákonnej požiadavky predbežného prerokovania nároku pred tým, než by sa žalobca so svojím nárokom obrátil na súd. Napriek tomu mal však súd za to, že ani podaná obžaloba, ani uznesenie okresnej prokuratúry o zamietnutí sťažnosti žalobcu proti uzneseniu o vznesení obvinenia nepredstavujú nezákonné rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 5 a § 6 zákona č. 514/2003 Z. z. Ide o procesné úkony, ktoré neboli ako právoplatné zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť. Uvedené však nič nemení na skutočnosti, že uznesenie o vznesení obvinenia v zmysle ustálenej judikatúry predstavuje nezákonné rozhodnutie, keďže sa trestné konanie skončilo oslobodením žalobcu spod obžaloby. Rovnako sa súd nestotožnil s tvrdením žalobcu, že by príkaz Okresného súdu Lučenec č. OSLC-V-8-1/2007 z 30.10.2007 na domovú prehliadku predstavoval nezákonné rozhodnutie. Príkaz na domovú prehliadku bol jednak vydaný a vykonaný ešte pred vznesením obvinenia žalobcovi a jednak bol vydaný na podnet Colného kriminálneho úradu, pobočka Banská Bystrica, pretože bolo dôvodné podozrenie na výrobu liehu nepovoleným spôsobom. Žalobcovi bolo následne až dňa 30.01.2008 vznesené obvinenie za zločin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami, rovnako bolo podľa tvrdenia žalobcu začaté trestné stíhanie aj z dôvodu zaistených liehovín. Hoci sa trestné stíhanie v predmetnej veci skončilo oslobodzujúcim rozsudkom, nebolo preukázané, že by daný príkaz na domovú prehliadku, ktorý bol vydaný a vykonaný ešte pred začatím trestného stíhania žalobcu, bol zrušený alebo zmenený pre nezákonnosť, resp. že by bola príslušným orgánom konštatovaná nezákonnosť tohto príkazu. Súd tiež poukazuje na to, že v priebehu konania vyšlo najavo, že sa žalobca domáhal náhrady škody v inom súdnom konaní aj z dôvodu postupu colných orgánov pri domovej prehliadke. Vzhľadom na uvedené súd považoval za nezákonné rozhodnutie len uznesenie, ktorým bolo žalobcovi vznesené obvinenie.

13.3 Súd tiež poznamenáva, že žalobca v priebehu konania viackrát zdôraznil, že mu ujma vznikla aj v dôsledku dlhotrvajúceho trestného stíhania. Z predložených listinných dôkazov však nevyplýva, že by boli konštatované prietahy v trestnom konaní, taktiež nebolo preukázané, že by žalobca bol podal sťažnosť na prietahy v konaní. Práve naopak, súd zistil, že žalobcovi bolo vznesené obvinenie dňa 30.01.2008 a už dňa 30.04.2008 bolo trestné stíhanie proti nemu prerušené z dôvodu jeho nepriaznivého zdravotného stavu a pokračované v ňom bolo dňa 01.03.2011. K meritórnemu rozhodnutiu v tejto trestnej veci došlo dňa 01.03.2012, kedy bol vydaný oslobodzujúci rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.12.2012. Súd tak mal za to, že si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy vzniknutý v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím, teda súd posudzoval príčinnú súvislosť medzi žalobcom uplatneným nárokom na náhradu škody a nemajetkovej ujmy a nezákonným

rozhodnutím - uznesením o vznesení obvinenia. Tvrdenia žalobcu vo vzťahu k dlhotrvajúcemu trestnému stíhaniu, t.j. nesprávnemu úradnému postupu súd považoval len za podporné tvrdenia vo vzťahu k uplatnenému nároku zo zodpovednosti štátu za nezákonné rozhodnutie.

14. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody - skutočnej škody v sume 6 079,40 eur a ušlého zisku vo výške 10 000,- eur. Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia škody a skutočnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu a majetková či nemajetková ujma už vznikla. V danom konaní sa súd stotožnil s procesnou obranou žalovaného, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom tvrdenej škody. Žalobca tvrdil, že mu v dôsledku trestného stíhania vznikla škoda z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov, ktoré musel zabezpečiť práve pôžičkami, t.j. uzatvorením zmlúv o pôžičke, na základe ktorých mu boli požičané finančné prostriedky a v ktorých sa žalobca ako dlžník zaviazal na zaplatenie úrokov z pôžičky, ďalej odpredajom svojho hnuťelného majetku - zberateľských motocyklov pod trhovú cenu, a taktiež vyhotovením fotokópií zo súdneho spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/143/2011. V prípade uplatneného nároku na náhradu škody sa však vyžaduje aj preukázanie, že u žalobcu naozaj došlo k zníženiu jeho majetku, a to v priamej príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím. Z vykonaného dokazovania mal súd síce za preukázané, že žalobca uzatvoril tri takmer totožné zmluvy o pôžičke zo dňa 16.10.2008, dňa 15.08.2009 a dňa 10.12.2007, na základe ktorých mu boli poskytnuté pôžičky a zároveň sa žalobca zaviazal zaplatiť aj úrok z požičaných peňazí, uvedené zmluvy však ničím nepreukazujú tvrdenie žalobcu, že k uzatvoreniu zmlúv pristúpil v priamej príčinnej súvislosti, teda výslovne len z dôvodu vedeného trestného stíhania, pre ktoré mal mať nedostatok financií. Žalobca slobodne vstúpil do zmluvných vzťahov s tretími osobami, mal vedomosť aj o výške požadovaných úrokov, pričom uvedené nie je možné použiť na ťarchu štátu, t.j. nemožno vyvodiť zodpovednosť štátu za škodu. Čo sa týka kúpnych zmlúv, ktorými žalobca predal svoje motorové vozidlá, súd z uvedených zmlúv nezistil príčinnú súvislosť s nezákonným rozhodnutím, a ani v tomto prípade súd nemal za preukázaný vznik škody, keďže je zjavné, že žalobcov majetok sa v dôsledku predaja hnuťelných vecí nezmenšil, ale sa len pretransformoval na peňažné prostriedky. Žalobca síce tvrdil, že hodnota predaných motorových vozidiel bola vyššia ako kúpna (predajná) cena, nepredložil však relevantný dôkaz ani o hodnote a skutočnom stave jeho konkrétnych vozidiel, ani nepreukázal, že k predaju pristúpil v priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti s trestným stíhaním. Taktiež mal súd za to, že predaj majetku žalobcu predstavuje slobodné rozhodnutie žalobcu disponovať so svojím majetkom. Nakoniec, čo sa týka úhrady poplatku za vyhotovenie fotokópií zo súdneho spisu, rovnako tu súd nevhliadol existenciu príčinnej súvislosti žalobcom tvrdenej škody s nezákonným rozhodnutím. Súd poukazuje na to, že pojem škody zákon č. 514/2003 Z. z. bližšie nedefinuje, preto sa aplikujú príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 442 a nasl.). Škodu je možné vo všeobecnosti chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Skutočnou škodou je ujma, ktorá znamená zničenie, stratu, zmenšenie, zníženie, či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu (pokiaľ nie je vylúčené). Súd vychádzal z toho, že uznesenie o vznesení obvinenia je v tomto prípade bezpochyby nezákonným rozhodnutím, ktorý však bez ďalšieho nemá za následok vznik škody. Vzhľadom na vyššie uvedené súd nemal za preukázané, že by žalobca utrpel ujmu v podobe zmenšenia jeho majetku oproti stavu pred škodnou udalosťou, keď súdu ani nepreukázal, že by jednotlivé úroky zo zmlúv o pôžičke uhradil, že v čase predaja jeho motorových vozidiel bola ich skutočná hodnota vyššia ako bola ich predajná cena, alebo v akom rozsahu došlo k prefoteniu súdneho spisu a na aký účel. Podľa názoru súdu štát nemôže niesť zodpovednosť za zmluvné dojednania medzi žalobcom a tretími osobami.

14.1 Náhradu ušlého zisku v sume 10 000,- eur si žalobca uplatnil titulom domovej prehliadky, ktorú podľa neho mohli sledovať všetci obyvatelia obce L.Ň.. Tvrdil, že verejne ponižujúca domová prehliadka a celé nezákonné trestné konanie pre neho znamenali formu verejnej dehonestácie s rozsiahlymi následkami, došlo k citeľnému poškodeniu jeho dobrého mena v podnikaní, k zásahu do jeho práva na podnikanie a na radosť z dosiahnutého výsledku. Poukázal na to, že svoju prevádzku "Bufet" musel zrušiť, pretože stáli zákazníci prestali chodiť a jeho rodina v dôsledku zdĺhavého a zbytočného procesu stratila možnosť vytvárať zisk. Mal za to, že sa v očiach ľudí stal nedôveryhodným, utrpela preto aj jeho dobrá povesť ako seriózneho obchodného partnera, čo vnímal na sťažení komunikácie s možnými obchodnými partnermi. Súd uvádza, že ušlý zisk predstavuje zmarený majetkový prospech, ktorý bolo možné očakávať s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, no nenastalo v dôsledku škodnej udalosti. Ušlý zisk je ujmu

spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Neprejavuje sa zmenšením majetku poškodeného (úbytkom aktív, ako je to u skutočnej škody), ale stratou očakávaného prínosu (výnosu). Nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu vecí (nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodnej udalosti) mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu. Len všeobecné tvrdenie o strate podnikateľskej príležitosti alebo zmarení podnikateľského zámeru bez ďalšieho nikdy nemôže byť základom pre vznik nároku na náhradu ušlého zisku, a to ani v prípade, ak by boli dôsledkom protiprávnej udalosti. Je tomu tak preto, že zákon č. 514/2003 Z. z. nezakladá vznik nároku na náhradu škody paušálne a automaticky v každom jednotlivom prípade porušenia povinnosti zo strany orgánov štátu, ale len celkom výnimočne, za predpokladu súčasného naplnenia aj ďalších predpokladov vzniku a existencie zodpovednostného vzťahu. Dôkazné bremeno ohľadom naplnenia týchto podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu pritom zaťažuje poškodeného. Aj existencia ušlého zisku musí byť vždy bezpečne preukázaná. V prípade ušlého zisku nie je možné preukázať jeho reálnu existenciu, ale musia byť dokazované také konkrétne skutkové okolnosti (tvrdené poškodeným), ktoré pri logickej úvahe povedú súd k záveru, že ušlý zisk by skutočne vznikol, nebyť protiprávnej udalosti, t. j. dokazuje sa pravdepodobnosť dosiahnutia ušlého zisku u poškodeného v danom čase a podľa miery dokázanej pravdepodobnosti je potom možné urobiť záver o tom, či by za daných okolností bol žalovaný ušlý zisk aj reálnym. Ušlý zisk je teda stratou konkrétnej, reálnej a preukázateľnej príležitosti zhodnotenia majetku, avšak len za predpokladu, že pravdepodobnosť dosiahnutia zisku u poškodeného je s ohľadom na existujúce okolnosti toho ktorého konkrétneho prípadu vysoko pravdepodobná, až blížiac sa k istote. Pokiaľ poškodený nepreukáže existenciu týchto okolností a výšku ušlého zisku, ktorý mohol pri bežnom chode vecí očakávať, nemôže byť v konaní úspešný (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5MCdo/5/2015 z 31.7.2017). Súd, vychádzajúc z uvedeného, nemal za preukázaný vznik škody v podobe ušlého zisku u žalobcu, a to aj s poukazom na výpoveď žalobcu ako obvineného v zápisnici o jeho výsluchu ako obvineného zo dňa 25.02.2008 (bod 9.8 rozsudku), podľa ktorej žalobca ako živnostník dosahoval čistý mesačný príjem vo výške 8000,- Sk a bol nemajetný. Žalobca síce predložil súdu čestné prehlásenia osôb, ktoré tvrdili, že mali záujem o spoluprácu s ním, avšak po tom, ako sa dopyčovali o úkonoch rôznych orgánov vykonávaných voči žalobcovi, nemali ďalej záujem o prípadnú spoluprácu s ním, z uvedeného však nevyplýva, že by k spoločnému podnikaniu skutočne bolo došlo, keby žalobca nebol trestne stíhaný v tejto konkrétnej veci, resp. v akom rozsahu by došlo k spolupráci a či by sa vôbec dosiahol nejaký zisk. Súd opätovne poznamenáva, že k domovej prehliadke došlo na podnet colného orgánu, až v priebehu prehliadky boli nájdené a zaistené zbrane a strelivá u žalobcu. Rovnako však bol zaistený aj lieh a podľa tvrdenia žalobcu bolo aj v tejto veci začaté proti nemu trestné stíhanie. Preto aj v prípade, ak by mal súd za preukázaný vznik ušlého zisku, nebolo by jednoznačné, v príčinnej súvislosti s akým titulom by mal mať žalobca nárok na náhradu škody, keď súčasne prebiehali úkony aj colných orgánov, aj príslušníkov PZ.

15. Žalobca si okrem náhrady škody uplatnil aj náhradu nemajetkovej ujmy v sume 10 000,- eur titulom vykonanej domovej prehliadky, v dôsledku ktorej malo dôjsť k vážnemu zásahu do jeho práv na pokojné užívanie domácnosti a súkromný či rodinný život, on a jeho rodina boli terčom posmeškov a osočovaní. Tvrdil, že pociťoval mimoriadny smútok, apatiu, diskomfort a psychickú nepohodu, začal trpieť depresiami, pravidelne navštevoval psychiatra, jeho celková psychická nepohoda sa odrazila aj na jeho partnerskom vzťahu a dodnes užíva rôzne lieky. Súd však nepovažoval žalobu za dôvodnú ani v tejto časti. Mal síce za nepochybné, že trestné stíhanie je spôsobilé zasiahnuť do psychickej sféry obvineného, najmä, ak je nakoniec takáto osoba oslobodená spod obžaloby, uvedené však žalobcu nezbavuje povinnosti tvrdenia a unesenia dôkazného bremena ohľadom preukázania, v akom rozsahu trestné stíhanie zasiahlo jeho osobu, doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré mu vznikli v súkromnom živote, ako aj závažnosť následkov, ktoré mu vznikli v spoločenskom uplatnení. Žalobca predložil lekárske správy z rokov 2008 až 2014 (bod 9.15 rozsudku), najmä od psychiatričky G.. B. G., ktorú navštevoval, a z ktorých súd zistil zdravotný stav žalobcu už po vznesení obvinenia a v priebehu trestného konania, ako aj po jeho skončení. Žiadny listinný dôkaz však nepreukazoval zdravotný stav žalobcu pred trestným stíhaním, z listinných dôkazov tak súdu nebolo zrejmé, či takýmito chorobami žalobca netrpel už aj pred vznesením obvinenia. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 20.10.2010 potvrdil, že žalobcov zdravotný stav nebol uspokojivý ani pred trestným stíhaním, pričom mal za to, že práve u takýchto osôb nezákonné trestné stíhanie vystupňuje už existujúce choroby. Keďže nebolo možné dospieť k záveru, že k takémuto zdravotnému stavu, prípadne k zhoršeniu zdravotného

stavu žalobcu došlo v priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti s trestným stíhaním, potom nebolo možné dospieť ani k tomu, že žalobcovi vznikla nemajetková ujma. Pre priznanie nemajetkovej ujmy však sama závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie zadosťučinenia v peniazoch. Právne relevantná je len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom. Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia nemajetkovej ujmy, teda existencia skutočnosti, že došlo k neoprávnenému zásahu a nemajetková ujma už vznikla, a preukázanie, že zásah do osobnostných práv mal skutočne tvrdený následok. Preukázanie vzniku takéhoto následku zaťažuje poškodeného. Zákonodarca pri existujúcej právnej úprave všeobecnému súdu neposkytol oprávnenie na poskytnutie primeranej nemajetkovej ujmy len pri konštatovaní porušenia práva žalobcu bez negatívneho prejavu v jeho sfére, a to na rozdiel od čl. 127 Ústavy SR relevantného pre Ústavný súd SR. V konaní o nároku podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je žalobca zaťažený dôkazným bremenom ohľadom vzniku a rozsahu nemajetkovej ujmy, pričom musí preukázať konkrétny negatívny prejav nemajetkovej ujmy vo svojej osobnostnej sfére (rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Co 129/2014-116 zo dňa 21.05.2014). Nemajetková ujma je určitou náhradou za protiprávny stav, ktorý spôsobil nenapraviteľnú ujmu v nemajetkovej sfére dotknutej osoby. Je pri tom podstatné, v akom rozsahu bola znížená česť, dôstojnosť a postavenie fyzickej osoby. Súd v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. môže priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch len za predpokladu takej intenzity týchto následkov, že konštatovanie porušenia práva nie je postačujúce pre odstránenie následkov, ktoré u žalobcov nastali, pretože došlo k značnému zníženiu ich dôstojnosti a spoločenskej vážnosti. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 1/2012-38 z 12.01.2012, v ktorom bolo vo vzťahu k dôkaznému bremenu pri uplatnenom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. skonštatované, že dôkazná povinnosť na preukázanie splnenia kvalifikovaných podmienok pre priznanie nemajetkovej ujmy, ako i kritérií pre určenie jej výšky, stíha výlučne poškodeného. Súd v predmetnom konaní nemal za preukázané, že u žalobcu došlo k zásahu do jeho osobnostných práv, do jeho rodinného a súkromného života tak, ako uviedol, keďže na preukázanie týchto tvrdení nepredložil žiadny dôkaz, ani nenavrhol dokazovanie v tomto smere. Súd v neposlednom rade poznamenáva, že sa žalobca domáhal náhrady nemajetkovej ujmy titulom príkazu na domovú prehliadku zo dňa 30.10.2007, ktorý však súd nevyhodnotil ako nezákonné rozhodnutie.

16. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, preto ju v celom rozsahu zamietol. Strany sporu nesú zodpovednosť za skutkový stav a musia dokazovať svoje tvrdenia. Konanie je založené na kontradiktórnej zásade, podľa ktorej strana svoje tvrdenia musí preukazovať dôkazmi. Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho tvrdenia ohľadom vzniku škody a nemajetkovej ujmy a príčinnej súvislosti medzi vznikom uplatnenej škody, nemajetkovej ujmy a nezákonným rozhodnutím.

17. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP s tým, že žalovaný bol v predmetnom konaní v plnom rozsahu úspešný z dôvodu zamietnutia žaloby. Keďže si však žalovaný neuplatnil nárok na náhradu trov konania a zo spisu mu žiadne trovy nevyplyvajú, súd rozhodol tak, že žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno písomne podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).